

Το σύμφωνο συμβίωσης

Γράφει ο **Απόστολος Παπαδημητρίου**

Τι άραγε, πέρα από την εύκολη λύση του, θα παρέχει το σύμφωνο συμβίωσης, το οποίο δεν αντιμετωπίζεται σήμερα με συμβολαιογραφική πράξη;

Όλα τάχε η μαριορή ο φερετζές της έλειπε, τονίζει λαϊκή παροιμία. Η κυβέρνηση με την παρασκευή νομοσχεδίου για το σύμφωνο συμβίωσης όχι μόνο αναζητά τον φερετζέ, αλλά δυναμιτίζει το κύτταρο της κοινωνίας, την οικογένεια. Βέβαια δεν είναι λίγοι πλέον οι Έλληνες πολίτες, που χλευάζουν στο άκουσμα της λέξης οικογένεια, όπως και στο άκουσμα δύο άλλων λέξεων: Πίστη και πατρίδα. Ο βιασμός του τριπτύχου κατά το παρελθόν από καπηλευτές των αξιών του Γένους μας και από στραγγαλιστές της ελευθερίας του λαού οδήγησε κατά τη μεταπολίτευση σημαντικό τμήμα του λαού να αποστραφεί τις αξίες στο όνομα της ελευθερίας, ψευδούς ελευθερίας, που μας οδήγησε στην έσχατη υποταγή στους δανειστές και τους επιστάτες τους.

Στο ερώτημα, γιατί να επιλέξει ζεύγος να συνυπογράψει σύμφωνο συμβίωσης αντί να τελέσει γάμο, θρησκευτικό ή πολιτικό, απαντά νομικός: Επειδή είναι εύκολο στη λύση του! Αυτή η διαφήμιση μετρά το μέγεθος της παρακμής μας. Η Πολιτεία καλείται να κατοχυρώσει νομοθετικά την τάχιστη και κατ' επιθυμία του ενός διάλυση της οικογένειας. Το πλέον σημαντικό όμως είναι ότι το σύμφωνο συμβίωσης προβλέπεται να επεκταθεί και στα ομοφυλόφιλα ζεύγη. Το τελευταίο, ιδίως, ξεσήκωσε έντονες τις διαμαρτυρίες πολιτών, οι οποίοι προτρέπουν σε κινητοποιήσεις για την αποτροπή της ψήφισης του νομοσχεδίου. Ας εξετάσουμε νηφάλια το θέμα.

Αν η κυβέρνηση είχε να προβάλει κάποιες σημαντικές επιτυχίες παλεύοντας για τα όσα είχε υποσχεθεί προεκλογικά, τότε θα είχε ελαφρυντικό επιδιώκοντας να προξενήσει και κάποιο κακό, αν είναι απλώς κακό η εκθεμελίωση της οικογένειας. Όμως απαριθμώ εν ολίγοις κάποια θλιβερά που επέτυχε:

1. Αποδέχθηκε το χρέος και όχι απλά αθώωσε, αλλά και δικαίωσε, με την υπογραφή του τρίτου μνημονίου, εκείνους που κυβερνώντας κατά τα σαράντα έτη της μεταπολίτευσης κατάντησαν τη χώρα μας στο σημερινό χάλι! Οι των «καθαρόαιμων» αστικών κομμάτων ετοιμάζουν το νέο τους κουστούμι με γραβάτα από το Λονδίνο, αφού η μόδα του φράκου πέρασε, και αναμένουν την κατάρρευση της κυβέρνησης, για να επανέλθουν στην εξουσία θριαμβευτές!
2. Δεν είδαμε να παραπέμπεται στη δικαιοσύνη ούτε ένας από τους διασπαθίσαντες το δημόσιο χρήμα, ώστε να ενισχυθεί κατ' ελάχιστο, με δημεύσεις, το δημόσιο ταμείο.
3. Ψήφισε νόμο για τους τηλεοπτικούς σταθμούς, βάσει του οποίου αποφεύγεται η σύγκρουση με τους διαπλεκόμενους ιδιοκτήτες τους, τους κύριους προαγωγούς της ομοφυλοφιλίας στη χώρα μας, όπως και σε κάθε άλλη του δυτικού κόσμου. Επειγόμενη να φέρει προς ψήφιση το εν λόγω νομοσχέδιο, φαίνεται να επείγεται να ικανοποιήσει τους άρχοντες της διαπλοκής!
4. Κρατά τους αγρότες παραγωγούς, γεωργούς και κτηνοτρόφους, δέσμιους της απόγνωσης, στην οποία τους φυλάκισαν οι συντελέσαντες στην κατάρρευση της πρωτογενούς μας παραγωγής.
5. Αφήνει αβοήθητο στον επιθανάτιο ρόγχο του το εθνικό σύστημα υγείας, αδυνατώντας να διορίσει ελάχιστο αριθμό γιατρών και νοσηλευτών, λόγω απαγόρευσης εκ μέρους των «θεσμών», ενώ πλήθος γιατρών μας ξενιτεύονται.

Τι άραγε, πέρα από την εύκολη λύση του, θα παρέχει το σύμφωνο συμβίωσης, το οποίο δεν αντιμετωπίζεται σήμερα με συμβολαιογραφική πράξη; Αδυνατώ να επισημάνω κάτι πέρα από το επίδομα συζύγου ή «συζύγου» και το δικαίωμα συνταξιοδότησης της συζύγου ή «συζύγου». Είναι τόσο σημαντικό το ζήτημα αυτό σε ημέρες, κατά τις οποίες τα πάντα δείχνουν ότι το ασφαλιστικό μας σύστημα βρίσκεται υπό κατάρρευση και τόσο αυτή, όσο και οι κυβερνήσεις που θα τη διαδεχθούν, θα περικόπτουν διαρκώς τις συντάξεις ως προαπαιτούμενο για τη χορήγηση της επόμενης δόσης εξάρτησής μας; Τονίζουμε τη σύνταξη της «συζύγου», όταν το σύμφωνο προβάλλεται για την τάχιστη λύση του δεσμού και από την άλλη γιγαντώνονται οι καθυστερήσεις στη χορήγηση σύνταξης, λόγω της αδυναμίας των ασφαλιστικών ταμείων.

Ας μη κρυβόμαστε, λοιπόν. Το σύμφωνο συνιστά την εκ μέρους της Πολιτείας αναγνώριση της διαστροφικής σχέσης. Βέβαια δεν είμαστε οι πρώτοι. Πολλές χώρες της «πολιτισμένης» Δύσης έχουν προηγηθεί στο θέμα αυτό. Στις ΗΠΑ το θλιβερό παρασκήνιο της πολιτικής σκηνής είχε αναθέσει σε «επιστήμονα» να «ανακαλύψει» εντός τακτής προθεσμίας το γονίδιο της ομοφυλοφιλίας και εκείνος τα «κατάφερε», με το αζημίωτο βέβαια! Έτσι κάμφθηκαν οι αντιρρήσεις των βουλευτών για τη στράτευση και αυτής της ομάδος, προκειμένου να καταστεί ο στρατός τους πιο αξιόμαχος! Στο να επισπευσθεί η διάλυση των δυτικών κοινωνιών συνέβαλαν και αρκετές ομολογίες «διαμαρτυρομένων», οι οποίες τελούν και «θρησκευτικό» γάμο αυτών! Όταν είχε νομιμοποιηθεί το έγκλημα της έκτρωσης, φεμινίστριες, που είχαν αγωνιστεί για την «αυτοδιαχείριση» του σώματός τους, επέμεναν να ευλογήσει αυτό και ο πάπας! Μήπως δούμε στη συνέχεια πιέσεις για την

καθιέρωση του πολιτικού γάμου των ομοφυλοφίλων;

Η ανανεωτική Αριστερά της Δύσης, όταν επήλθε η ρήξη με τη σταλινική της τότε Ανατολής (Σύμφωνο της Βαρσοβίας), έδειξε έντονο τον επηρεασμό της από τη θεωρία του Βίλχελμ Ράιχ, ψυχοπαθολογικής προσωπικότητας, ο οποίος επιχείρησε τη σύζευξη μαρξισμού και φροϋδισμού. Τελικά ο Φρόντ, ο οποίος επιχείρησε να προβάλει τη σαπίλα της μεγαλοαστικής βιεννέζικης κοινωνίας των θλιβερών Αψβούργων ως φυσιολογία του ανθρώπου, συνέτριψε τον Μάρξ, ο οποίος έχει εξοβελιστεί από τον χώρο της Αριστεράς στη Δύση. Κάποιοι (να τους χαρακτηρίσω αφελείς;) τρέφουν ελπίδες να αποτρέψει τον εκτροχιασμό ο κυβερνητικός εταίρος, που «σέβεται» τα ιδανικά της φυλής! Όμως, ακόμη και αν συμβεί αυτό, ώστε να διατηρηθεί το άλλοθι για τους ANEL, υπάρχουν τόσοι άλλοι, που θα σπεύσουν να αναπληρώσουν την απώλεια των ψήφων τους. Πρώτοι και καλύτεροι οι του κόμματος του ρευστού τίτλου, γιατί όχι και οι του νεοεισελθόντος στη Βουλή. Μάλιστα δεν αποκλείεται να «τολμήσουν» και κάποιοι από τα λοιπά αστικά κόμματα, έστω και αν απειληθούν με πρόσκαιρη διαγραφή, προκειμένου να «εξιλεωθούν» για την κομματική απειθαρχία παραμένοντες για διάστημα, το πολύ ως τις επόμενες εκλογές, εκτός κομματικής ομάδας.

Όσοι αντιδρούμε στο νομοσχέδιο όχι από φθηνή αντιπολιτευτική διάθεση, αλλά από πόνο για το κατάντημα της νεοελληνικής κοινωνίας, ας αναλογιστούμε την προσωπική μας ευθύνη γι' αυτό, καθώς δεν είχαμε το σθένος να αντιδράσουμε και στα πλείστα όσα εθνοκτόνα επιχείρησαν και επέτυχαν οι κυβερνώντες κατά τη μεταπολίτευση. Δεν ωφελούν τα μηνύματα διαμαρτυρίας προς τους αρμοδίους, καθώς απλώς ογκώνουν το περιεχόμενο των καλάθων αχρήστων. Όλοι, και ιδίως οι επίδοξοι να τους διαδεχθούν στην εξουσία, επείγονται να ψηφισθεί όχι μόνο αυτό αλλά και άλλα συναφή νομοσχέδια από κυβέρνηση της «Αριστεράς», που είναι οφθαλμοφανές ότι δεν εκφράζει τον πολιτικό αυτό χώρο. Στον ΣΥΡΙΖΑ έχει ανατεθεί ο άχαρος ρόλος να τους δικαιώσει και να διεκπεραιώσει τη «βρώμικη» δουλειά, την οποία απέφευγαν οι προασκήσαντες την εξουσία, υπολογίζοντας το πολιτικό κόστος!

Η Ελλάδα θα πορεύεται στο δρόμο της παρακμής και της κατάντιας έως ότου κάτι το συγκλονιστικό συμβεί στη διεθνή σκηνή. Ήδη τα κτυπήματα στο Παρίσι, που δεν ήσαν τυφλά, όπως επιφανειακά εξεταζόμενα φαίνονται, φανερώνουν τη μεταβολή που συντελείται στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι. Δύο στοιχεία από διαμαρτυρίες μουσουλμάνων καταθέτω, ως επίλογο του άρθρου. Η πρώτη επισημαίνει ότι «η Ευρώπη πάσχει από καρκίνο και θεραπεία είναι το ισλάμ»! Η δεύτερη, στο Βέλγιο αυτή, τονίζει: «Το ισλάμ δεν επιτρέπει ομοφυλόφιλο πρωθυπουργό»! (Γιατί στο Βέλγιο, ας το αναζητήσει ο αναγνώστης).

Οι «βάρβαροι», σε αντίθεση προς το ποίημα του Καβάφη, ήλθαν και ίσως μας βοηθήσουν να συνέλθουμε.

26.11.2015

Πηγή: www.antibaro.gr/